

**Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság**  
**2.Bf.7/2018/12.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év március hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2017. év szeptember hó 15. napján kelt 16.B.27/2017/26. számú ítéletét a III.r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja.**

A kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre, a szabadságvesztés próbaidejét 2 (kettő) évre enyhíti. A vele szemben alkalmazott vagyonekpozíciót mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 2.500,- (kettőezer-ötszáz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s :**

Az elsőfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék 16.B.27/2017/26. számú, 2017. év szeptember hó 15. napján kelt ítéletével az I.r. vádlottat hivatali vesztegetés elfogadása büntette /Btk. 294. § (1) bekezdés/ miatt ellene emelt vád alól felmentette, ugyanakkor a II.r. vádlottat hivatali vesztegetés büntette /Btk. 293. § (1) bekezdés/ miatt 8 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, a III.r. vádlottat befolyással üzérkedés büntette /Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ pont/ miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte. II.r. és III.r. vádlottal szemben 40-40.000.- forint összegben vagyonekpozíciót rendelt el, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben rendelte végrehajtani.

A szabadságvesztés végrehajtását a III. r. vádlott esetében 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás - III.r. vádlott esetén a szabadságvesztés végrehajtása esetén - legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A II.r. vádlott esetében elrendelte a Budapesti XVIII. és XIX. kerületi Bíróság 2.B.1212/2012/80. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről, a III.r. vádlottat továbbá előzetes mentesítésben részesítette.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére a felmentés miatt, elítélést célzó hatályon kívül helyezés végett, míg a II.r. és a III.r. vádlottak terhére a büntetés súlyosítása végett fellebbezett.

a II.r. vádlott és védője, valamint a III.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt, felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.940/2017/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlottak és védőik fellebbezését pedig nem tartotta alaposnak. Indokául kifejtette, hogy az első fokon eljáró bíróságnak a perrendi szabályokat megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és II.r. valamint a III.r. vádlott vonatkozásában kellően indokolt, megalapozott tényállást állapított meg, melyből okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményeiket is törvényesen minősítette. Ezzel szemben a az I.r. vádlottat érintő felmentő rendelkezés vonatkozásában az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontja szerinti megalapozatlansági hibában szenved, továbbá az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét sem teljesítette. A ki nem küszöbölhető megalapozatlanság körében kiemelte, hogy a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége során II.r. vádlott azon kijelentését, hogy „adtam neki egy húszast” nem elemezte kellő gondossággal, nem vetette össze az építéshatósági eljárás kimutatható szabálytalanságaival, és nem foglalt állást a kijelentés bizonyító erejét illetően. Még a II.r. és III.r. vádlottak közti beszélgetések közül elfogadta és bűnösségük megállapítására alkalmasnak találta az I.r. vádlott ügyintézőnek juttatandó negyvenezer forintról szóló kijelentést, addig a 20.000.- forint I.r. vádlott általi elfogadását illetően a logika szabályaival ellentétes álláspontot alakított ki. Érvelése szerint a bíróság a lehallgatási anyagokban szereplő lényeges tényeket figyelmen kívül hagyta, nem adta meggyőző indokát továbbá annak, hogy ugyanazon bizonyítékok egy részét miért találta hitelt érdemlőnek, ugyanakkor másik részét elvetendőnek. Mindez az ítélet belső ellentmondásosságát eredményezte, a tényállás megalapozatlansága ugyanakkor a Be. 352. § alapján helyes ténybeli következtetéssel nem küszöbölhető ki, mert az a felmentett az I.r. vádlott bűnösségének megállapítását eredményezné.

Az ügyészség szerint az elsőfokú bíróság II.r. és III.r. vádlott tekintetében a büntetést befolyásoló körülményeket hiánytalanul vette számba, de II.r. vádlott esetében azokat nem súlyoknak megfelelően értékelte, esetében a szabadságvesztés tartamának lényeges súlyosítása indokolt, III.r. vádlottnál pedig a próbaidő tartama nem alkalmas a büntetési célok elérésére. Az ítélet járulékos döntései körében a vagyonekbevonást illetően felhívott 78/2009. BK véleményre hivatkozva indokolatlannak tartotta az intézkedés alkalmazását a passzív oldali elkövetővel szemben, amikor az ígért vagyoni előnyt utóbbi még nem szerezte meg.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Bíróság ítéletét az I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 376. § (1) bekezdés alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására, a II.r. vádlott főbüntetését lényeges tartamban súlyosítsa, a III.r. vádlott vonatkozásában pedig a próbaidő tartamát emelje fel, ugyanakkor a vagyonekbevonással kapcsolatos rendelkezést mellőzze.

Az I.r. vádlott a nyilvános ülésen felszólalásában arra hivatkozott, hogy az építési hatósági eljárás során a kérelmezőt nem tévesztette meg, szemben az ügyészi állásponttal a jogszabályoknak és a kialakult gyakorlatnak megfelelően járt el.

Az I.r. vádlott védője írásbeli észrevételében és a nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Szerinte az ügyészi állásponttal szemben az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett, részletesen számot adott arról, milyen bizonyítékokat mérlegelt, milyen logikai következtetések segítségével milyen tényeket állapított meg.

A főügyészség a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontjára alapított fellebbezése nem helytálló, az ügyészség az indokolási kötelezettség megsértése címén valójában az irányadó tényállást támadja, melyre a büntetőeljárás törvény nem ad lehetőséget. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság idézte és értékelte védence következetes és nem cáfoltt vallomását, összevetette azt a lehallgatott beszélgetésekkel és az építésügyi eljárás adataival is. Álláspontja szerint védence tekintetében a tényállás a bizonyítékok mérlegelésén, nem pedig ténybeli következtetéseken alapszik, az ügyészi álláspont a megalapozatlanság tekintetében is téves.

A II.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy volt arról szó, hogy kellene segítség a kéménnyel kapcsolatban azért, hogy a használatbavételi engedélyt megkapják és a III.r. vádlott mondta is, hogy az I.r. vádlott 40.000.- forintot kér, amit ő akar átadni, azonban végül pénz átadására nem került sor. Munkavégzéséről munkáltatói igazolást, gyermekeiről iskolalátogatási igazolást csatolt.

A II.r. vádlott védője az ítéletábra előtt a felmentésre irányuló fellebbezését visszavonta és elsődlegesen csatlakozott az ügyészi hatályon kívül helyezést célzó indítványhoz azzal, hogy az I.r. és II.r. vádlott magatartása szorosan kötődik egymáshoz. Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte. Szerinte kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a 20.000.- forint átadása megtörtént-e, ebben az elsőfokú bíróság sem foglalt állást. Az, hogy II.r. vádlott öt kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, az időmúlás mellett indokolja, hogy a másodfokú bíróság a szabadságvesztés helyett elzárást alkalmazzon.

A III.r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezését fenntartva másodlagosan csatlakozott a hatályon kívül helyezést célzó indítványhoz azzal, hogy az elsőfokú bíróság védence tekintetében sem tett eleget indokolási kötelezettségének, nem értékelte ugyanis, hogy III.r. vádlott a telefonbeszélgetéskor igazat mondott-e a pénz átadásának körülményeiről. Abban az esetben ugyanis ha az ügyintéző valóban kérte a megvesztegetési pénzt, úgy védence a befolyással üzérkedéshez képest kisebb fajsúlyú bűncselekmény, a vesztegetés büntetnének bűnsegédjeként marasztalható.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán semmit sem kívánt elmondani, a II.r. vádlott pedig azt hangoztatta, hogy sosem volt még ilyen problémája, bántja, hogy elhangzott a beszélgetés.

A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

A Fővárosi Ítéletábra a kétoldalú perorvoslatok alapján eljárva a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdés alapján teljes terjedelmében felülbírált. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárásban a perrendi szabályokat megtartotta, azonban nem adott választ II. rendű vádlott védőjének a védence első nyomozati vallomásának kirekesztésére vonatkozó indítványára. A rendelkezésre álló iratokból az ítéletábra megállapította, hogy mindhárom vádlott első gyanúsítottkénti kihallgatására 2016. év november hó 22. napján került sor /nyomozati irat 2. kötet 59., 125., 163. oldal/. Tekintettel arra, hogy a Be. 46. § a./ alapján védő részvétele kötelező volt, ezért a nyomozóhatóság 2016. év november hó 24. napján dr. Enyedi Tibor ügyvédet rendelte ki valamennyi vádlott védelmében, /nyomozati 2. kötet 49-51., 99-101., 153-155. oldal/ a határozatokat a nyomozóhatóság a védőnek 2016. év november hó 25. napján faxolta el /49., 97., 151. oldal/. Az időpontok egyszerű összevetéséből megállapítható, hogy az első gyanúsítottkénti kihallgatást megelőzően a Be. 46.§ a./ pont kötelező szabályával szemben védőt nem rendeltek ki a terheltek számára, az I.r. vádlottat ennek ellenére arról tájékoztatták, hogy ügyében dr. Enyedi Tibor hivatalból jár el kirendelt védőként /nyomozati irat 2. kötet 63. oldal/ a II.r. vádlottat pedig arról, hogy a Huszár Huba kirendelt védő jár el /129. oldal/. Utóbbi védő részére

valójában II.r. vádlott 2016. év december hó 4. napján adott meghatalmazást /nyomozati irat 103. oldal/. Az I.r. és II.r. terhelttel továbbá azt is közölték, hogy a védőt a kihallgatásról értesítették, eszerint az I.r. vádlott és a II.r. vádlott abban a téves tudatban volt, hogy kirendelt védő képviseli őket, aki a meghallgatásukról is tudomással bír.

Mindezek alapján a terhelték védekezéshez, védelméhez való joga első nyomozati vallomásuk megtételekor csorbult, a nyomozóhatóság olyan eljárási szabálysértést követett el, amely utóbb nem orvosolható, ezen gyanúsítottai vallomás bizonyítékként nem értékelhető, ezért az ítélet tábla az I.r. és II.r. vádlottak első vallomását a bizonyítékok sorából kirekesztette. Ugyanakkor ezen vallomások hiányában is, a további vallomások és egyéb bizonyítékok alapján megnyugtató módon állapítható meg a tényállás, így a nyomozóhatóság szabálysértésének érdemi kihatása nem volt a bizonyításra és nem képezte a felülbírálat akadályát.

Vizsgálta az ítélet tábla, hogy a más ügyben folytatott titkos információgyűjtés eredményének értékelése megfelel-e az eljárási törvény rendelkezéseinek és úgy találta, hogy az eljárás megindulása időpontjában hatályos Be. 206/A. § (1) és (2) bekezdés a./ szerinti törvényi feltételek fennállnak. Az információgyűjtést végző szerv, az illetékes ügyészség, a nyomozási bíró és a törvényszék elnöke részéről a felhasználáshoz szükséges iratok rendelkezésre állnak /nyomozati irat 13-35. oldal/.

Az elsőfokú bíróság a Be. 75. § (1) bekezdés megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként feltárt bizonyítékok értékelésével megállapított tényállás helytálló, a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól mentes és a Be. 351. § (1) bekezdés alapján irányadó a másodfokú eljárásban is.

Az ítélet tábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, miszerint az I.r. vádlott tekintetében az ítélet megalapozatlan és azzal sem értett egyet, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségét nem teljesítette.

A Be. 78. § (3) bekezdés értelmében a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A bizonyítékok szabad mérlegelésének korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége az ítélet indokolásából ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során, melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak tekintett, és miért.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett valamennyi bizonyítékot a Be. 78. § (3) bekezdésben írtaknak megfelelően, egyenként és összességében értékelte, számot adott arról, hogy mely bizonyítékoknak adott hitelt.

Jelen esetben az elsődleges bizonyítási eszköz a lehallgatási anyag, a törvényszék ezt vetette össze a vádlotti vallomásokkal és az I.r. vádlott eljárása során keletkezett iratokkal.

Arról, hogy a hatósági eljárás során a döntéshozatalt kedvező irányba befolyásolná pénz átadása, a II.r. vádlott beszél a III.r. vádlottnak /"adtam neki egy húszast"/. A beszélgetés adataiból azonban egyértelmű következtetés nem vonható arra, hogy az I.r. vádlott és a II.r. vádlott között a pénz átadása valóban megtörtént volna és ezt más bizonyíték sem igazolja. A beszélgetés pusztán azt bizonyítja, hogy II.r. vádlott erre hivatkozott. Az e körben vizsgált egyéb bizonyítékok, a vádlottak vallomásai, a jelen hatósági eljárás és a törvényszék által beszerzett I.r. vádlott további ügyiratai, valamint a felettes hatóság állásfoglalása pedig nem igazolják sem az építésügyi eljárás szabálytalanságát, sem azt, hogy I.r. vádlott abban a téves tudatban hagyta volna a II.r. vádlottat, hogy a használatbavételi engedély kiadása az ő jóakarátának függvénye.

A törvényszék által megállapított tényállás - szemben a védelmi állásponttal - a II.r. és III.r. vádlottak tekintetében is megalapozott.

A telefonbeszélgetéseket részletesen elemezve az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy II.r. vádlott nemcsak azt állította, hogy a számára kedvező döntés érdekében pénzt adott I.r. vádlottnak, hanem azt is, hogy a jövőben is ezt szándékozik tenni „ha kell még, akkor odatolok inkább”.

A később - 2015. év november hó 6. napján elhangzottak szerint pedig a III.r. vádlott egyrészt azt közli a II.r. vádlottal, hogy további pénz kell az I.r. vádlottnak, „azt mondta negyven”, és vállalkozik a pénz átadására is „én viszem neki”.

A fentiek alapján helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a II.r. vádlottnak kedvező döntés érdekében az önkormányzatnál döntési pozícióban lévő a I.r. vádlottnak a II.r. vádlott pénzt szándékozott adni, a III.r. vádlott pedig vállalkozott arra, hogy vesztegetési pénzt ad át.

A törvényszék az irányadó tényállás alapján a II.r. és a III.r. vádlott bűnösségét törvényesen állapította meg és megalapozott a bizonyítékok hiányában történő az I.r. vádlott tekintetében hozott felmentő rendelkezés is.

A II.r. és III.r. vádlott felmentésére, valamint I.r. vádlott bűnösségének megállapítására irányuló fellebbezések a bírói mérlegelést támadják, melyek megalapozott tényállás mellett eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság a II.r. és III.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményt is helyesen minősítette.

A II.r. vádlott az önkormányzatnál döntési pozícióban lévő személy részére szándékozott pénzt adni, ezzel megvalósította a Btk. 293. § (1) bekezdés szerinti hivatalos vesztegetés büntettét, még a III.r. vádlott, aki arra hivatkozott, hogy pénzt hivatalos személynek kell átadnia, a Btk. 299. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a./ pontja szerinti befolyással üzérkedés büntettét követte el.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket alapvetően helyesen vette számba és a a II.r. vádlott vonatkozásában alkalmazott joghátrány az ítélet táblája megítélése szerint is arányban áll az általa elkövetett korrupciós bűncselekmény tárgyi súlyával és a személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, valamint az egyéb bűnösségi körülményekkel, így annak megváltoztatása - enyhítése vagy súlyosítása - nem indokolt. Ellenben a III.r. vádlott esetében a cselekményben betöltött szerepe, az általa elkövetett bűncselekmény konkrét veszélyessége, valamint a kedvező személyi, családi körülményeire tekintettel lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés tartamának és próbaidejének csökkentésére is.

Helytálló volt azon ügyészi észrevétel, mely szerint a Btk. 74. § (1) bekezdés a./ pontja alapozott vagyoneklóbzás III.r. vádlottal szemben nem alkalmazható, tekintettel arra, hogy az ítélet nem tartalmaz megállapítást arra nézve, hogy a vagyoni előnyt - 40.000.- forintot - megszerezte volna. Az ügyész által is hivatkozott 78/2009. BK. vélemény értelmezése szerint a Btk. 74. § (1) bekezdés f./ pontjára alapítottan a korrupciós bűncselekmények tekintetében a vagyoneklóbzást az ígért vagyoni előny tárgyára az aktív vesztegetővel szemben lehet elrendelni, passzív vesztegetővel szemben amíg az ígért vagyoni előny tárgy nem került a birtokába, nincs helye a vagyoneklóbzásnak. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság mellőzte a a III.r. vádlottal szemben a vagyoneklóbzásra vonatkozó rendelkezést.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat másodfokú bíróság nem érintette.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki törvényszék ítéletét III.r. vádlott esetében a Be. 372. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, egyebekben - I.r. és II.r. vádlottat érintően - a Be. 371. § (1) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a védő kirendelésével összefüggésben felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (2) bekezdés alapján az állami viseli.

**Budapest, 2018. év március hó 6. napján**

**Dr. Lassó Gábor s.k.**  
a tanács elnöke

**Dr. Kósa Zsuzsanna s.k.**  
előadó bíró

**Dr. Fatalin Judit s.k.**  
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 16.B.27/2017/26. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.7/2018/12. számú ítéletében írt változtatásokkal az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottakkal szemben a mai napon jogerős és a III. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének kivételével végrehajtható.

**Budapest, 2018. év március hó 6. napján**

**. Lassó Gábor s.k.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
Heckenastné Gerőly Erika  
tisztviselő